

Výrok

Článek 33 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládán v tom smyslu, že není na překážku výběru progresivní nebo poměrné daně z převodů majetku a listinných právních aktů, pokud se vztahuje na uzavření kupní smlouvy podnikatelem, jehož činnost spočívá v koupi a prodeji nemovitostí nebo nákupu nemovitostí s cílem jejich pozdější přestavby nebo pronájmu.

(¹) Úř. věst. C 158, 21.6.2008.

příplatky za odpracovaná léta, jejichž poskytnutí migrujícímu pracovníkovi bylo, na základě vnitrostátní právní úpravy neslučitelné s právem Společenství, před vydáním rozsudku Soudního dvora Evropských Společenství ve věci Köbler (věc C-224/01), odmítnuto?

- 3) Brání, za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, zásada efektivity použití úpravy promlčení, která stanoví tříletou promlčecí lhůtu, ohledně vymáhání v minulosti uplatněných nároků na příplatky za odpracovaná léta, jejichž poskytnutí bylo, na základě jasně formulovaných vnitrostátních právních předpisů, v rozporu s právem Společenství, odmítnuto?

(¹) Úř. věst. L 257, s. 2

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 4. prosince 2008
– Friedrich G. Barth v. Bundesministerium für
Wissenschaft und Forschung**

(Věc C-542/08)

(2009/C 90/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Friedrich G. Barth

Žalovaný: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Předběžné otázky

- 1) Představuje použití úpravy promlčení, která stanoví tříletou promlčecí lhůtu ohledně zvláštních příplatků za odpracovaná léta, v případě, jako je věc v původním řízení, kdy jsou migrujícímu pracovníkovi tyto příplatky odepřeny na základě, s právem Společenství neslučitelné, vnitrostátní právní úpravy přijaté před vydáním rozsudku Soudního dvora Evropských Společenství ze dne 30. září 2003 ve věci Köbler (věc C-224/01), nepřímou diskriminaci migrujících pracovníků ve smyslu článku 39 ES a čl. 7 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1612/68 (¹) nebo omezení volného pohybu pracovníků zaručeného těmito ustanoveními?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání článek 39 ES a čl. 7 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1612/68, v případě jako je věc v původním řízení, použití takového promlčení na

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. ledna 2009 –
Gudrun Schwemmer v. Agentur für Arbeit Villingen-
Schwenningen – Familienkasse**

(Věc C-16/09)

(2009/C 90/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gudrun Schwemmer

Žalovaný: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen – Familienkasse

Předběžné otázky

- 1) Má být pravidlo uvedené v čl. 76 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (¹) použito obdobně na čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (²) v případech, ve kterých oprávněný rodič nepožádal o rodinné dávky, na které má v zemi zaměstnání nárok?

2) Pro případ, že je čl. 76 odst. 2 nařízení č. 1408/71 obdobně použitelný: Na základě kterých diskrečních kritérií může instituce země bydliště, která je příslušná pro rodinné dávky, použít čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 574/72, jako by dávky byly poskytovány v zemi zaměstnání? Může být omezena diskreční pravomoc projevující se tak, že pobírání rodinných dávek v zemi zaměstnání je předpokládáno, pokud oprávněná osoba vědomě nepožádá v zemi zaměstnání o rodinné dávky, na které má nárok, aby tím uškodila osobám majícím nárok na přídatky na dítě v zemi bydliště?

(¹) Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

(²) Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01 s. 83.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. ledna 2009 ecoblue AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 12. listopadu 2008 ve věci T-281/07: ecoblue AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-23/09 P)

(2009/C 90/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ecoblue AG (zástupci: C. Osterrieth, T. Schmitz, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společností ze dne 12. listopadu 2008 ve věci T-281/07;

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 25. dubna 2007 (ve věci R 0844/2006-1), týkající se přihlášky ochranné známky Společenství s přihláškou č. 002871598 „Ecoblue“;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uvádí, že Soud prvního stupně nesprávně použil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství, neboť kolidující ochranné známky vykazují minimální stupeň podobnosti požadovaný pro prokázání nebezpečí záměny.

Navrhovatelka tvrdí, že se Soud prvního stupně dopustil nesprávného posouzení, když konstatoval, že rozlišovací způsobilost dřívější ochranné známky, která byla předmětem námitek, představuje základní požadavek nebezpečí záměny. SPS tento bod sporu nezohlednil a omezil se na srovnání kolidujících ochranných známek z vizuálního, fonetického a pojmového hlediska, jako by dřívější ochranná známka byla ochrannou známkou, která má průměrný stupeň rozlišovací způsobilosti.

Rovněž tvrdí, že SPS nesprávně použil pravidlo, že spotřebitelé obvykle přikládají větší význam první části slov. Jelikož jsou oba slovní prvky „Eco“ a „blue“ deskriptivní, spotřebitel automaticky klade větší důraz na první slovo „Eco“, čímž uznává rozlišovací způsobilost obou ochranných známek.

Navrhovatelka dále tvrdí, že se SPS dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil pojmový rozdíl mezi kolidujícími ochrannými známkami, kterému je přikládána prvotní důležitost.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Spojené království) dne 19. ledna 2009 – The Motor Insurers' Bureau v. Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Věc C-26/09)

(2009/C 90/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: The Motor Insurers' Bureau

Žalované: Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited